

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2017-10-25
Besvaras senast
2017-11-01 kl. 12.00

Till statsrådet Heléne Fritzon (S)

2017/18:152 Utvärdering av den tillfälliga lagen

Möjligheten att få skydd undan krig och förtryck måste vara konstant och konsekvent och inte endast gälla när behoven är små. Det är under svåra tider som solidariteten verkligen sätts på prov. Detta är också syftet med och andemeningen i de internationella konventioner som reglerar rätten till asyl som tillkom efter andra världskrigets fasor.

Under hösten 2015 sökte sig fler än någonsin tidigare till Sverige undan krig och förtryck. Regeringen och de borgerliga partierna visade att de inte klarade av att stå fast när solidariteten prövades. I juni 2016 antog riksdagen lagen om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige. I propositionen bakom lagen står bland annat att behovet av att lagen gäller även under det sista året av giltighetstiden ska bedömas den 19 juli 2018. Snart ska denna bedömning göras; frågan är hur och utifrån vilka kriterier.

Den tillfälliga lagen motiverades med att den skulle minska antalet asylsökande i Sverige, ett antal som sedan januari 2016 varit på en väsentligt lägre nivå än 2015. Vänsterpartiet ifrågasätter både motivet bakom lagen, att minska antalet människor som söker sig till Sverige, och att den skulle leda till att det målet uppnås. Det är inte den tillfälliga lagen som hindrar människor från att söka skydd i Sverige. Det är EU:s avtal med Turkiet och de stängda gränserna mellan EU:s stater. Det är därför människor på flykt fastnar i grekiska, italienska och spanska flyktingläger samt i Turkiet och Syrien eller tvingas göra den livsfarliga resan mellan Libyen och Italien. Lagen motiverades delvis med att den skulle få människor att söka skydd i övriga EU. Så har uppenbart inte blivit fallet. Lagen har försvårat möjligheterna att etableras och inkluderas i det svenska samhället, genom tillfälliga uppehållstillstånd och familjesplittring. Konsekvenserna av lagen mätt i mänskligt lidande och försämrade inkludering måste vägas in när lagen utvärderas. Det civila samhället har gjort och gör stora och betydande insatser för mottagandet av människor på flykt. En utvärdering av lagen där de inte inkluderas skulle bli mycket bristfällig.

Mot denna bakgrund vill jag fråga statsrådet Heléne Fritzon:

Hur och med vilka aktörer avser statsrådet att utvärdera behovet av att den tillfälliga lagen ska gälla under det sista året?

.....
Christina Høj Larsen (V)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders